

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/18/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200324
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8014200324.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľky: J. Z., bytom Y., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne číslo 7044-30/2014-BA zo 16.01.2014, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. októbra 2014, č.k. 2Sp/6/2014-79, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15. októbra 2014, č.k. 2Sp/6/2014-79, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 7044-30/2014-BA zo 16.01.2014 v spojení s rozhodnutím číslo 7044-45/2014-BA z 18.08.2014 a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľka sa opravným prostriedkom, označeným ako „odvolanie II“ domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne číslo 7044-30/2014-BA zo 16.01.2014 a opravným prostriedkom označeným ako „odvolanie III“ preskúmania rozhodnutia odporkyne číslo 7044-45/2014-BA z 18.08.2014, ktorými odporkyňa podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení rozhodla, že navrhovateľka nemá právo na úrazovú rentu z titulu pracovného úrazu zo dňa 27.11.2000. Krajský súd preskúmal postup odporkyne v správnom konaní a pri svojom rozhodovaní vychádzal z posudkov posudkových lekárov Sociálnej poisťovne, pobočky Svidník zo dňa 16.04.2014 a ústredia zo dňa 14.05.2014, ktorý bol vypracovaný za účasti aj prísediaceho lekára z odboru pracovného lekárstva, MUDr. J. X..

Z administratívneho spisu odporkyne mal preukázané, že dňa 27.11.2000 utrpela pri páde na schodoch poranenie v oblasti členka pravej dolnej končatiny, hodnotené ako pracovný úraz, pričom podľa správy

ošetrujúceho lekára z 08.02.2011 išlo o výron členka, ktorý zanechá trvalé následky v zmysle obmedzenia hybnosti v pravom členku. Taktiež mal preukázané, že navrhovateľka na základe pracovnej zmluvy s Východoslovenským riaditeľstvom spojov od 18.07.1973 pracovala ako spojová manipulantka, v čase úrazu vykonávala funkciu referenta 3, krátkodobo v roku 2001 pracovala aj ako doručovateľka a že v roku 2002 požiadala o preradenie na uvoľnené pracovné miesto pracovníčky v hlavnej pokladni Pošty Svidník bez toho, aby v tejto žiadosti uviedla zdravotné ťažkosti ako dôvod preradenia, krátky čas pracovala aj ako poštová doručovateľka; k ukončeniu pracovného pomeru došlo výpoveďou v dôsledku zrušenia funkcie vedúcej pošty. Krajský súd poukázal na to, že podľa nálezu ortopéda MUDr. J. X. z 30.09.2005 u navrhovateľky ide o chronický cervikálny a algický syndróm s vertigom a vzdialenými príznakmi na dolných končatinách. Magnetickou rezonanciou bola potvrdená tvorba dorzálnych osteofytov od C3/4 po C6/7, osteochondrózu C5/6, hypertenzné ložisko v úrovni C6/7, pravdepodobne počínajúcu myelopatiu, so záverom cervikálnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou, osteochondrózou chrbtice v dospelosti a syndrómom vertebrobazilárnej artérie. Zároveň mal na základe správy MUDr. W. z 15.12.2005 preukázané, že navrhovateľka bola hodnotená dňa 14.12.2005 kolektívom lekárov na regionálnom konzultačnom dni pracovného lekárstva so záverom, že pri klinickej diagnóze vertebrogénny algický syndróm chrbtice (VAS C-chrbtice) nie sú splnené kritériá na uznanie choroby z povolania. Ďalej poukázal na správu o hospitalizácii navrhovateľky na ortopédii FN Louisa Pasteura v Košiciach z 09.09.2005, podľa ktorej od apríla 2004 trpí závratmi a bolesťami záhlavia s neistou chôdzou, pričom podľa záveru správy ide o chronický cervikálny algický syndróm s vertigom a vzdialenými príznakmi na dolných končatinách; vo vzťahu k dolným končatinám sa súčasne konštatuje nález deformít, opuchov, s varixami obojstranne.

Posudky posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne, vypracované v súlade s § 153 ods. 1 písm. c/ a ods. 4 písm. a/ zákona o sociálnom poistení krajský súd považoval za jednoznačné, vypracované na základe zdravotnej dokumentácie vrátane odborných lekárskeho nálezov aj za účasti (konzultácie) odborného lekára z odboru pracovného lekárstva a mal z nich za preukázané, že ochorenia, pre ktoré bola navrhovateľka uznaná invalidnou, nesúvisia s pracovným úrazom zo dňa 27.11.2000 a že pokles jej pracovnej schopnosti z dôvodu tohto úrazu je 0%. Z uvedeného dôvodu rozhodnutia odporkyne považoval za súladné so zákonom a preto ich potvrdil.

V lehote na podanie odvolania navrhovateľka znovu podala na krajský súd podania označené ako „odvolanie II“ a „odvolanie III“, vrátane kópií lekárskeho správ, na ktoré poukazovala už v konaní pred krajským súdom. Posudzujúc toto podanie podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.), mal krajský súd, rovnako ako odvolací súd za to, že toto podanie je odvolaním proti rozsudku krajského súdu a že navrhovateľka sa ním domáha, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a aby vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie s tým, aby jej bola priznaná úrazová renta.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že pokles pracovnej schopnosti bol na žiadosť navrhovateľky posudzovaný na jej žiadosť v jej neprítomnosti a to za účasti prísediaceho odborného lekára z odboru pracovného lekárstva dňa 14.12.2014 nasledovne: „Posudzovaná dňa 27.11.2000 prekonala pracovný úraz - v práci na schodoch spadla s následným podvrtnutím pravého členkového kĺbu. V čase úrazu pracovala ako vedúca pošty - vykonávala teda administratívnu činnosť, preberanie dokumentácie, cenín, administratívnych a záznamných pomôcok. Bola liečená chirurgom konzervatívne, s následnou rehabilitačnou liečbou. Po ukončení liečby nebola preradená na inú prácu, naďalej vykonávala funkciu vedúcej pošty, neskôr vykonávala prácu doručovateľky, nakoľko pracovný úraz nezanechal trvalé následky - hybnosť v pravom členkovom kĺbe je vo všetkých smeroch zachovaná, končatina bez opuchu. Pri lekárskom vyšetrení v dôsledku pracovného úrazu a počas liečby pracovného úrazu neboli zistené žiadne poranenia iných orgánov. Vo výsledkoch ňou absolvovaných lekárskeho prehliadok u ošetrujúceho lekára nie sú uvedené žiadne obmedzenia pre výkon práce v súvislosti s pracovným úrazom. Od roku 2004 v zdravotnom stave menovanej síce došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, ale toto zhoršenie nie je v príčinnej súvislosti s prekonaným pracovným úrazom. Podľa zdravotnej dokumentácie - odborných lekárskeho nálezov posudzovaná od roku 2004 je pravidelne liečená pre vekom spôsobené ťažké degeneratívne zmeny hlavne na krčnej chrbtici spojené so závratmi a kolapsovým stavom, v dôsledku ktorých bola menovaná uznaná invalidnou; aj na základe konzultácie

odborného lekára z odboru pracovného lekárstva môžeme opakovane konštatovať, že ochorenia, z dôvodu ktorých je menovaná invalidná, nesúvisia s pracovným úrazom zo dňa 27.11.2000.“

Z uvedených dôvodov odporkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa :

V zmysle § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami (§ 88 ods. 3 zákona o sociálnom poistení).

V zmysle § 8 ods. 4 písm. a/ zákona o sociálnom poistení plnením pracovných úloh je výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru .

Pojem „pokles pracovnej schopnosti“ na účely nároku na úrazovú rentu podľa § 88 ods. 1“ zákona o sociálnom poistení nie je totožný s pojmom „pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť“ na účely posúdenia invalidity podľa § 70 ods. 3 tohto zákona.

Nebolo sporné, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou podľa § 71 zákona o sociálnom poistení a bol jej priznaný invalidný dôchodok, ktorý od 14.11.2011 patril vo výške zodpovedajúcej 60% miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Z dávkových spisov odporkyne vyplýva, že invalidizujúcim ochorením (rozhodujúcim zdravotným postihnutím na účely invalidity) je porucha statodynamiky prevažne krčnej chrbtice, bez poruchy reflexov na horných a dolných končatinách, so stredne ťažkou poruchou rovnováhy, teda že ide o ochorenie zaradené medzi choroby chrbtice.

Pre posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti (§ 88 ods. 1 a 3) nie je teda rozhodujúce postihnutie chrbtice a z neho vyplývajúce následky. Podstatné bolo, či pokles pracovnej schopnosti je následkom pracovného úrazu - podvrtnutia pravého členka.

Z posudku posudkového lekára, vypracovaného dňa 14.12.2014 za účasti odborného lekára z odboru pracovného lekárstva vyplýva jednoznačný záver, že „pracovný úraz nezanechal trvalé následky, lebo hybnosť v pravom členkovom kĺbe je vo všetkých smeroch zachovaná, končatina bez opuchu. Pri lekárskom vyšetrení v dôsledku pracovného úrazu a počas liečby pracovného úrazu neboli zistené žiadne poranenia iných orgánov. Vo výsledkoch ňou absolvovaných lekárskech prehliadok u ošetrojúceho lekára nie sú uvedené žiadne obmedzenia pre výkon práce v súvislosti s pracovným úrazom. Od roku 2004 v zdravotnom stave menovanej síce došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, ale toto zhoršenie nie je v príčinnej súvislosti s prekonaným pracovným úrazom. Podľa zdravotnej dokumentácie - odborných lekárskeho nálezov posudzovaná od roku 2004 je pravidelne liečená pre vekom spôsobené ťažké degeneratívne zmeny, hlavne na krčnej chrbtici spojené so závratmi a kolapsovým stavom, v dôsledku ktorých bola menovaná uznaná invalidnou;ochorenia, z dôvodu ktorých je menovaná invalidná,

nesúvisia s pracovným úrazom zo dňa 27.11.2000.“

Uvedený záver nie je v rozpore so žiadnym lekárskeým nálezom, predloženým navrhovateľkou, ani v rozpore s posudkovou dokumentáciou.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval uvedený posudok za úplný, objektívny a presvedčivo odôvodňujúci záver, že navrhovateľka nemá viac ako 40% pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca a preto nespĺňa podmienky na vznik nároku na úrazovú rentu podľa § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Rozhodnutia odporkyne preto považoval za súladné so zákonom a z toho dôvodu rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni také náhrada nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.